

Misionář

Otec Jiří Kaňa

Jako kluk jsem četl napínavou knížku o misionáři – otci Damiánovi de Veuster. Jmenovala se „Otec vyhoštěných“. Na tichomořský ostrov Molokai tamější vláda vyvázela malomocné, aby tam dožili a zemřeli. Malomocenství je totiž nakažlivá nemoc. Napadá části těla, a ty časem uhyní a odpadnou. Mohou to být končetiny, ale třeba také nos a ústa. Proto o tyto trpící nechtěl nikdo pečovat.

Jen otec Damián našel odvahu a nechal se na ostrov Molokai zavést, aby s malomocnými zůstal. Chtěl, aby pocítili trochu lásky a úcty. Postavil s nimi kostel, zavedl školu, založil kapelu. Jednou se vrátil z cesty a bylo mu zima. Poprosil o mísu horké vody, aby si v ní ohřál studené nohy. Když je do vody ponořil, teplo však necítil – polekal se: nohy mu začaly odumírat, stal se také malomocným. Když se to dozvěděli ostatní, dostali o otce strach. Jednou k němu přišli dva malí malomocní kluci a s pláčem se přiznali, že za jeho nemoc mohou oni. Kouřili prý tajně z jeho dýmky (malomocenství se totiž

přenáší také slinami).

Otec Damián ale dokázal, že měl velké srdce. Vzal dýmku, ukázal klukům malinký otvor, kterým se z ní vtažuje kouř a řekl jim, že tak malinkou dírkou se ten malomocný bacil určitě nemohl protáhnout. Kluky to uklidnilo a šťastní se vrátili domů. Otec Damián pak zemřel. Našel se však další kněz, který se rozhodl ve službě otce Damiána pokračovat.

Měsíc říjen je pro nás měsícem misíí. A tak bych vás chtěl tímto příbehem navést k tomu, abyste si našli informace o nadaci Likvidace lepry (lepra je jiný název pro malomocenství). Můžete se do ní zapojit a stát se tak následovníky otce Damiána.

Foto: eddygaleotti, sebra - Adobe stock; Henry L. Chase - wikipedia.org

STATEČNOST, nebo ZBABĚLOST

JÁHEN JOSEF JANŠTA

Vypráví se vtip o šnekovi, který bydlel v blízkosti kolejí. Několikrát za den se rozčiloval, když tudy projel vlak. Často se ulekl nebo ho to vyrušilo v práci.

Jednoho dne se zase rozčilil a řekl si, že si to s vlakem vyříká. Počkal si, až zaslechne blížící se soupravu. Vyšplhal se mezi koleje a hrozivě vystrčil své růžky. Přitom se mračil, jak nejvíce dovedl.

Vlak se přiblížil, vůbec nepřibrzdil a prosvítl nad zkoprnělým šnekem.

Když odjel poslední vagón a šnek zjistil, že se mu nic nestalo, tak vítězně prohlásil: „Nevydržel. Utíká, je zbabělec.“

Anebo ještě jiný vtip. Prase si stouplo před elektrickou zásuvku, která mu dvěma otvory a kolíkem připomínala prasečí rypák – schovaného soupeře. Naježilo se a zakvičelo: „Zbabělče, vylezl!“

Další příběh je ze skutečného života a odehrává se opakovaně každý den. Prožívá ho stará babička, jejíž tělo slábne, takže se pohybuje z obtížemi jenom doma. Má však pomocníka, se kterým statečně snáší nemoci, samotu i jiné těžkosti. Několikrát

za den bere do ruky růženec a modlí se za mladé, za svět, aby nebyly války a jiné katastrofy... Statečně tak nese nejenom svůj kříž, ale i kříže druhých lidí.

Statečnost je opakem zbabělosti. Kolikrát v životě se dostaneme do

situaci, kdy se rozhodujeme mezi statečností a zbabělostí.

I Panna Maria se ulekla, když k ní přišel archanděl Gabriel a nabídl jí, že se může stát matkou Vykupitele. Neměla manžela, o kterého by se mohla v té chvíli opřít. Znala proroctví, v nichž se mluvilo o Mesiáši, který bude mnoho trpět. Bylo by jednodušší odpovědět andělovi „ne“. Přesto Panna Maria vyslechla Gabriela, který ji ujistil, aby se nebála, protože Duch Svátý bude s ní. A pak řekla své statečně „ano“.

Nejednou v životě jsme na křižovatce a můžeme volit cestu statečnosti, nebo zbabělosti. Vezměme do rukou růženec a s Pannou Marií řekněme „ano“ tak, jak odpověděla ona.

Policista chytí zlatou rybku, a ta mu slíbne, že mu splní tři přání. Policista se na chvíli zamyslí a pak povídá: „Občanský, technický a řídičský průkaz.“

Jan Graf

JOSEF LAVIČKA

Neobvyklé domy

Milí kluci, vzhledem k tomu, že v kalendáři máme aktuálně měsíc říjen, věřím, že jste se už ve škole po prázdninách opět zabydleli. A slovo „zabydlet se“ zde nepoužívám náhodou. V tomto vydání naší rubriky se totiž budeme věnovat kuriozitám spojeným s bydlením, především s rodinnými domy.

NENÍ BROUK JAKO BROUK

Volkswagen Beetle je auto, které bývá lidově označované jako „brouk“. Především proto, že svým tvarem brouka skutečně připomíná. Není jisté, jestli byl rakouský architekt a designér Markus Vogeleiter tak zapáleným fanouškem tohoto modelu. Faktem je, že když si se svou ženou koupili dům nedaleko Salcburku, navrhl jej Markus rozšířit o 14 m dlouhé a 10 m vysoké křídlo tak, že dům nyní důvěrně známé auto velmi dobře připomíná. Celková cena domu se tak vyšplhala na 32,5 milionu korun.

TROJNÁSOBNÝ REKORDMAN

Největší, nejvyšší a nejdražší. Přesně těmito přívlastky se může pyšnit soukromý dům Antilia stojící v indické Mumbaji. Sedmadvacetipodlažní dům byl dokončen v roce 2012, pyšní se užžitnou plochou 37 000 m² a dosahuje výšky 173 m. Majitel této rekordní nemovitosti za ni zaplatil astronomickou částku 2 miliardy dolarů (v přepočtu téměř 50 miliard Kč).

DŮM V ULIČCE

To tak v roce 2012 izraelský spisovatel a filmař Etgar Keret procházel úzkou uličkou mezi domy ve Varšavě, když si řekl „tady bych mohl bydlet“. Dům zde skutečně vyrostl. A ne ledajaký. Se šířkou 92–152 cm se totiž jedná o nejužší dům na světě. Kostru dvoupodlažního domu tvoří ocelová konstrukce a jeho obyvatelé mohou využít ložnici, kuchyni a koupelnu. Přestože dům je plnohodnotný, má svá omezení. K jídelnímu stolu se vejdou jen dvě osoby, do ledničky jen dvě plechovky a okna nelze otevřít.

VESNICE VE SKLEPĚ

Světově známé město Benátky v severní Itálii získalo svoji slávu i díky tomu, že celé stojí na dřevěných kůlech nad mořem. Pokud bychom oproti tomu hledali vesnici nebo město, které je „ve sklepě“, museli bychom až do Austrálie, konkrétně do města Coober Pedy u tanních opálových dolů. Vzhledem k tomu, že denní teploty dosahují v této části jižní Austrálie až 51 °C, bydlí zdejší hledači opálu se svými rodinami (dohromady 2 000 osob) ve výkopech, nacházejících se 2,4–6,7 m pod zemí.

BIBLICKÁ REKORDMANKA VE STĚHOVÁNÍ

V dnešní době je běžné, že lidé mění bydliště kvůli práci nebo z jiných důvodů, často se přestěhují i do jiné země. Je zajímavé pozorovat touto optikou životní putování Panny Marie. Nazaret – dům Alžběty a Zachariáše – Betlém – Egypt – Nazaret – Jeruzalém. Tak nějak by se daly ve zkratce popsat destinace, ve kterých Panna Maria během svého života pobývala. V první řadě však můžeme vnímat, že ať byla kdekoli, vždycky šla za Kristem. O to se snažme i my, ministranti!

Foto: A. Savin, Lodo27, Forgemind ArchiMedia - wikipedia.org; Markus Vogeleiter, Stadtbaumeister